

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 241 – NOVEMBER 2023

ALLE HELGEN & ALLE SJÆLE

Til forskel fra de største liturgiske fester som jul, påske eller pinse, har Allehelgensfesten ikke sin direkte oprindelse i teksterne i Det Nye Testamente. Den blev til i forbindelse med den populære fejring af de tidlige kristne martyrer, som senere blev udvidet til at omfatte andre "trosvidner", som blev fejret på årsdagen for deres død. En fest dedikeret til "alle de hellige", kendte og ukendte, kom snart til. Denne højtidelighed minder de dødbte om, at de alle er kaldet til hellighed, selvom vejene til hellighed kan være meget forskellige.

Før festen for alle de hellige blev fastsat til den 1. november, blev Allehelgensdagen længe fejret i nærheden af påske eller pinse. Påmindelsen om det oprindelige bånd til disse fester kaster dyrebart lys over betydningen af Allehelgensdagen: festen giver os mulighed for at fornemme glæden hos dem, der har fulgt Kristus efter både i prøvelsen og i opstandelsen, og indbyder os til selv at følge i Kristi fodspor og til at leve i håbet om engang at opstå.

Fra det ellefte århundrede blev dagen efter Allehelgensdag dedikeret til at mindes alle de afdøde troende: Alle Sjæles fest. Den første fests oprindelse i de afdødes kult vender således på en måde tilbage med denne tilføjelse. Og selvom det er nødvendigt at skelne betydningen af de to fester, fremhæver deres nærhed en vigtig trossandhed: opstandelsen giver os håb om, at vi og vore afdøde en dag vil forenes med de hellige i Himlen, og liturgien giver allerede en forsmag på det "helgenfællesskab", som vi da vil få del i.

REQUIEM-MESSE 6. NOVEMBER

I hele november, særlig naturligvis 2. november, beder vi for de troende sjæle i skærsilden. Den højeste form af denne bøn er Messen for de afdøde, også kaldet Requiem-messe efter første ord i Indgangsverset. En sådan messe fejres i år **mandag 6/11 kl. 18.30** i Jesu Hjerter kirke. Kom og bed for dine kære og for alle de troende i den lidende kirke!

RENGØRINGS DAG I JESU HJERTE – 11. NOVEMBER

Når man som troende kommer i kirken, så tager man den jo næsten for givet, at der er pænt og rent – men at der er rent i kirken skyldes kun at nogen påtager sig denne opgave. Af denne grund vil menighedsrådet ved Jesu Hjerter kirke, gerne invitere alle der kommer fast i kirken, og som har mulighed for at give en hjælpende hånd, til en rengøringsdag, **lørdag den 11. november kl. 9:30-14:00**.

Hvis man gerne vil komme og hjælpe til bedes man melde sig til **formanden for menighedsrådet, Jacob Schwartz**, via følgende email: formand@jesuhjertekirke.dk.

LAD OS DØ MED KRISTUS FOR AT LEVE MED HAM

Det er åbenbart, at døden er en vinding og livet en straf. Paulus siger det: "*For mig er livet Kristus, og døden en vinding.*" Hvad betyder Kristus, hvis Han ikke betyder legemets død og åndens liv? Lad os derfor dø med Ham for at leve med Ham.

Lad der derfor dagligt i os være en fortrolighed med døden og en følelse af døden, så at vor sjæl derved kan lære at frigøre sig fra legemets begær og lade sig drage tilbage som til et ophøjet sted, hvor det jordiske begær ikke kan nå sjælen. Kødets lov kæmper nemlig imod åndens lov og lægger dertil fejltagelsernes lov. Men hvad er midlet herimod? "*Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre!*"

Vi har lægen, lad os søge lægemidlet. Vort lægemiddel er Kristi nåde, og dødens legeme er vort legeme. Lad os altså drage bort som pilgrimme fra vort legeme, for at vi ikke skal drage bort som pilgrimme fra Kristus. Selv om vi er i legemet, skal vi dog ikke følge det, der er legemets behov, eller svigte naturens love, men hellere foretrække nådens gaver.

Hvad da yderligere? Ved Den Enes død er verden genløst. Kristus kunne nemlig ikke dø, hvis Han ikke havde villet. Han mente ikke, Han burde flygte fra døden, som om den ikke var til nogen gavn, og Han ville ikke have frelst os på en bedre måde end ved at dø. Derfor er Hans død alles liv. Med Hans død betegnes vi; Hans død forkynder vi ved vor bøn; Hans død er sejren; Hans død er mysteriet, og Hans død er verdens årlige højtid.

Hvad skal vi mere sige om Hans død, når vi ved det guddommelige eksempel forstår, at døden kun søgte udødeligheden, og at døden frikøbte sig selv? Altså skal vi ikke sørge over døden, som er årsag til alles frelse; vi skal ikke flygte fra døden, som Guds Søn ikke vægrede sig ved og ikke flygtede fra.

Døden har ganske vist ikke været en del af naturen, men er kommet til naturen. Fra begyndelsen har Gud ikke skabt døden, men givet den som et frelsesmiddel. Da menneskenes liv ramtes af dommen på grund af overtrædelsen, begyndte livets elendighed for menneskene i form af dagligt møje og uudholdelige sukke: Det onde måtte nemlig få en ende, for at døden kunne genoprette, hvad livet havde mistet.

Om Satyrus' død,
Skt. Ambrosius (ca. 339-397), Biskop & Kirkelærer

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerter Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

